

по-после потвърждава това, и неговото име е останало отбелязано въ паметта на учителитъ и възпитателитъ му. По-късно, като чиновникъ на българската държава, командированъ въ Берлинското външно министерство, поставенъ въ връзка и съ военнитъ кръгове, той си спечелва уважението на тия хора на дисциплината и труда, и при смъртта му, нѣмски вестници отправятъ съжалителни за него думи. Нашиятъ историкъ, професоръ В. Златарски, узналъ за смъртта му, се е изразилъ: „Табаковъ оставя подире си едно име и паметникъ“. — Ние пъкъ ще повторимъ отъ името на неговитъ съграждани — думитъ на римския поетъ: „Дигнахъ си паметникъ по-твърдъ и отъ метала“.

Сливенското гражданство го почита и не забравя. На 4. януарий 1928 год., когато Сливенъ тържествено отпразнува 50-годишнината на освобождението си, и почете по-знаменититъ си съграждани, почете и Табакова, като издигна паметна плоча и нему, въ бащиния му домъ.

Нека го помнимъ, — той заслужва това.